

[Ministeren for offentlige arbejder.]

proprietet eller på anden måde pålagt rådighedsindskrænkninger med henblik på friholdelse for boligbebyggelse og lignende, såfremt løsningen af lufthavnsproblemet skulle ske ved en fortsat udbygning af Kastrup.

Som resultat heraf forelagde udvalget i 1963 en indstilling om den såkaldte „brun linje“ tværs over Amager, syd for hvilken der ikke burde ske yderligere boligbyggeri, såfremt lufthavnen skulle forblive og fortsat udbygges i Kastrup.

Den daværende regering behandlede denne indstilling og konkluderede, at man ikke kunne gå ind for at bevare Kastrup på længere sigt. Udvalgets kommissorium blev derfor ændret i sommeren 1964, således at der skulle arbejdes videre med mulighederne for placeringen af en ny storlufthavn: på Saltholm, et sted på Sjælland eller på Syd-amager, som i mellemtiden var kommet ind i billedet. Herefter blev der arbejdet med sagen, og i 1965 orienterede udvalget om resultatet af sine undersøgelser af mulighederne på Sjælland, som man ikke kunne anbefale. Det resterende arbejde koncentreredes derfor om sammenligningen mellem Syd-amager og Saltholm og afsluttedes i løbet af 1968-69-samlingen med loven af 30. april 1969 om Saltholm.

Denne pålagde trafikministeren snarest muligt at lade udarbejde en teknisk redegørelse omfattende et program og et forprojekt for etapevis gennemførelse af en lufthavn på Saltholm og en plan for udflytning, herunder nærmere fastlæggelse af tidspunktet herfor.

Resultatet af dette arbejde forelå i en omfattende indstilling af oktober 1969 fra planlægnings- og anlægsudvalget vedrørende Københavns lufthavn med en tilhørende programplan for anlæg af en lufthavn på Saltholm. Konklusionen fra planlægningsudvalget var, at man måtte anbefale, at udflytningen ventede så længe som muligt, at man måtte skønne, at det seneste tidspunkt, der overheadet var muligt, såfremt trafikken udviklede sig som angivet i de opstillede prognoser, var i 1985.

Når man anbefalede dette udflytningstidspunkt, havde man i udvalget lagt hovedvægten på at undgå den store investering og de deraf følgende store renteudgifter ved

et tidligere anlæg på Saltholm, samtidig med at man ved den sene løsning fik fordelene af, at der med det samme fremkomret store lufthavnsindtægter, så snart lufthavnen på Saltholm blev taget i brug.

Kort efter sin fremkomst i oktober 1969 blev den nævnte redegørelse forelagt folketingets storlufthavnsudvalg til orientering.

Regeringen har imidlertid ikke ment, at forslaget om overflytningen i 1985, uanset de nævnte tekniske og økonomiske synspunkter, uden videre kunne danne grundlag for et lovforslag.

De to mest afgørende begrundelser herfor er dels, at hele planen hviler på, at der kan tilvejebringes en garanti for, at overflytningen til Saltholm faktisk kan ske i 1985 og blive praktisk talt total med det samme, og dels at det var nødvendigt at se et så stort anlægsarbejde i sammenhæng med andre påtænkte større investeringer.

Under den fortsatte behandling, som folketingets storlufthavnsudvalg har haft lejlighed til at følge i alle enkeltheder, har det også været nødvendigt at inddrage andre økonomiske sider af sagen i den politiske overvejelse, herunder spørgsmålet om de forpligtelser, samfundet kunne pådrage sig af hensyn til lufthavnens omgivelser, ikke mindst støjgenerne.

En fortsat udbygning af Kastrup til den dobbelte trafik og med en levetid til mindst 1985 vil bevirke så store gener i store bebyggede områder, at det må anses for tvivlsomt, om den kan gennemføres uden at medføre betydelige yderligere omkostninger eller restriktioner på lufttrafikken, ligesom der af samme grund er en betydelig risiko for, at man, selv om udbygningen af Kastrup påbegyndes, ikke vil være i stand til at gennemføre planen om udflytning til Saltholm i 1985, efterhånden som de miljømæssige gener konstateres og deres økonomiske konsekvenser melder sig.

Sammenhængen med andre store investeringer på trafikområdet fremgår af redegørelsen for perspektivplanlægningen, hvori arbejdsgruppen finder det betænkeligt at prøve på samtidig at gennemføre de to største anlægsopgaver (en fast forbindelse over Store-Bælt og anlæg af en lufthavn på Saltholm) inden for perioden 1970-85.

Under hensyn hertil har regeringen ment, at det var nødvendigt, at folketinget i for-